

A PROBLÉMAMEGOLDÁSRÓL

Hézszer Gábor: *Újra szárnyra kapni. Interjúk és előadások a krízisről és a segítségnyújtásról*

■ Hézszer Gábor neve és szakmai tekintélye ismert, elismert immár Erdélyben is: a református lelkész-pszichoterapeuta előadásaira egyetemi és más szervezeti keretek közt sokan, nem csak reformátusok kíváncsiak, szakértelmére számítanak segítők, lelkészek, bajba jutottak egyaránt. Mihály Emőke néhány éve vele készült beszélgetése a *Kis Tükörben* megjelent, előkereshető, olvasható. De aki Hézszer Gáborral beszélget, rövidesen újra kíváncsi lesz: vajon egy egészen más élethelyzetről mi a véleménye? Hogyan közelítene egy másik esethez? Ezért az egyik beszélgetést követi egy második, harmadik, sokadik, és egyszerre egy mások elé kívánczókó kötet anyaga körvonalazódik. A beszélgetéseket kiegészítik előadások szövegei, amelyek egybecsengenek a személyesebb hangvételű párbeszédnek során felvetődött fontosabb témákkal, s amelyek szélesebb körben érdeklődésre tarthatnak számot.

A beszélgető Hézszer Gáborra az a jellemző, hogy egyenlő félként tárgyal azzal, akivel szóba áll: nem kinyilatkoztat, receptet ad, megfellebbezhetetlen ítéletet mond, hanem valóban *beszélget*, partnerként kér véleményt és ad ötletet a helyzet megoldására, a felvetett probléma körbejárására sarkall azért, hogy azt több oldalról számba véve esetleg új színben sikerüljön meglátni, így új (ki)útra lelni. Mindeközben a beszélgetőtársat végtelemül komolyan véve elkísér, mindvégig érzékelteti a partner autonómiáját és helyzetmegoldó képességét, rásegít egy a helyzetre és az adott szereplőkre legjobban találó útra. Az a típusú mester Hézszer Gábor, aki úgy tanít, hogy rávezet, megerősít a saját problémamegoldó készségben, bátorít, mintegy észrevétlen nevel és növel. Aki tőle kér tanácsot, valóban újra szárnyra kap. Olyan teológus, aki a Teremtő képviselőjében nem előre gyártott, megfellebbezhetetlen igazságo-

kat vág a másik fejébe, nem hiszi azt, hogy akár hite, akár lelkész volta felhatalmazza arra, hogy mint ítélettel kólintsa fejbe a szenvedőt vagy a bajban levőt az egy biztos igazsággal. *A lelkész – hivatásból ember*: ahogy egyik beszélgetés címe jelzi, Hézszer Gábor a hivatását nem az átlag fölé magasodó s onnan dirigáló pózban látja s éli meg.

Őt hallgatni, mondatait olvasni segítség és felüdülés, mint ahogy megosztott teher a gond a vele való beszélgetés nyomán. A kötetben szóba kerülő főbb témák közt szerepel a munkahelyi kiégés és a depresszió, az öngyilkossági kísérletek és a mögöttük álló lelkiállapot, a veszélyeztetettség „kórképe”, az érintettek utógondozása, kísérése, a nélkülözhetetlen és végső soron egyedül gyógyító közösségi támogatás, de szerepelnek a segítő félelmei, dilemmái, szerepének buktatói is. Ennek elméleti oldalát jól egészíti ki a Hézszer Gábor saját tapasztalatáról szóló rész, ahol pályaválasztásáról, pályaalakulásáról mesél, ahol szóba kerülnek nagyon konkrét útvesztők és útmutatók. Érdekes lehet a nevelők, szülők számára is a serdülők és a serdülés problémáinak szakszerűen, ugyanakkor nagy beleérzéssel (és ítélezésmentesen) tált tematikája. Fontos, mert még élő előítéleteket bontogat az ép test – ép lélek témáját bemutató beszélgetés, majd az azt követő és az akadályozottsággal élők életét tárgyaló tanulmány. Mai egyházi aktualitásokat is tárgyal a megbocsátás, kiengesztelődés, illetve az egyházi kommunikáció témájában, olyan rálátással, szemlélettel, amely a felekezetinél jóval tágabbra tárja a kapukat. A minden helyzetben eredeti módon gondolkodó, és gondolatait mindig őszintén, a trendek ellenében is kimondó Hézszer Gábort tapasztaljuk meg, amikor képesélys krízisről beszél, nem hallgatja el, hogy a krízis, bár ma előrelendítő, fejlődést előkészítő voltát szeretik hangsú-